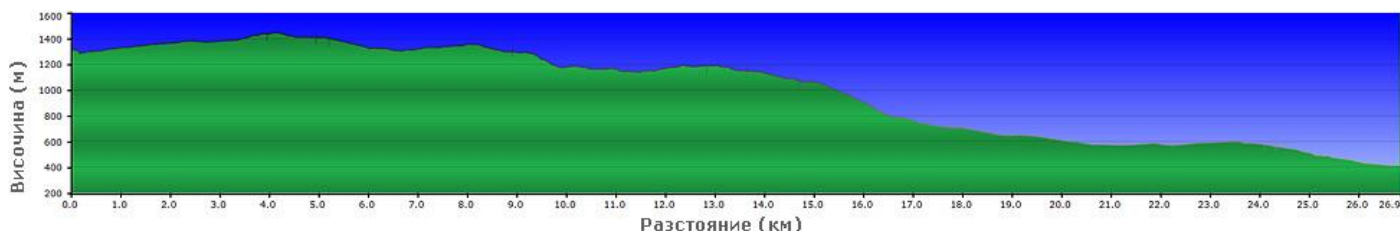

Равногор – Жребичко - Брацигово

Маршрут от MTB-BG.com

Картата е базирана върху [BG Mountains](#) / [kade.si](#)

Изходна точка: с. Равногор

Крайна точка: гр. Брацигово

Дължина: 26.9 км

Изкачване: 360 м

Спускане: 1240 м

Ниво на техническа трудност: средно (R1, R2, T3)

Физическо натоварване: ниско (КФН=4)

Продължителност: 2-5 часа (в зависимост от темпото, почивките и т.н.)

Вода: 1 – 1.5 л, по маршрута има чешми на 1-2 места, както и в с. Жребичко.

Храна: по ваша преценка

Терен:

- асфалт – 2.5 км

- черни пътища – 16.6 км

- пътеки – 7.8 км

Описание:

От центъра на с. Равногор (**т.01**) поемаме по главната улица в южна посока и следваме табелите към Бекови скали. След 250 м, в **т.03**, табелите ни насочват по улица наляво и започваме изкачване към нея. В **т.04** асфалтът свършва и продължаваме по хубав черен път, наляво в **т.05** покрай параклиса „Св. Илия“ и все по основния път до подножието на хълма, където скалите. Там, в **т.06** поемаме по стръмен, но кратък черен път надясно към скалите, където почивката е неизбежна заради уникалната панорама. След това се спускаме от другата му страна и в **т.08** отново сме на главния билен черен път и продължаваме по него надясно (север). След малко пътят се ориентира в посока североизток. На разклона в **т.09 (5.0 км)** следваме най-десния път. В **т.10 (6.6 км)** пътят отново се разтроява – тук следваме средния път, който е с жълта туристическа маркировка. След половин километър в **т.11** завиваме наляво (север), продължавайки по маркировката. Гората се променя, почвата също. В **т.12 (9.3 км)** е много важно да не изпуснете пътеката, която продължава направо при един ляв завой на пътя. Тази част от маршрута е може би най-хубавата, поне за любителите на бързи, средно технически пътеки. За жалост тази е много кратка – само половин километър. В края се превръща в стар черен път и в **т.13 (9.9 км)** излизаме на една седловинка, където синята маркировка продължава рязко вляво, а ние продължаваме надясно по рида, широка, но леко занемарена пътека с жълта маркировка, изоставяйки черния път, който остава вляво от нас. След стотина метра (**т.14**) надясно и нагоре се отклоняват следи от МПС-та, пътеката продължава направо. Постепенно тя става все по-тясна и обрасла, все по-трудно различима. Възможно е на някои места да я губите, особено в **т.15 (10.6 км)**, където има разни тесни пътечки наляво, но нашата си върви на право, подсичайки склона от дясната страна. В този дух достигаем **т.16 (11.4 км)**, където вляво има заслон и пак оттам идва черен път, в който се включваме нагоре. Следваме този билен път с променлив наклон, като пропускаме на три места дърварски пътища вляво – **т.17, 18 и 19**. В **т.20** обаче (**12.8 км**) внимавайте да не изпуснете пътеката наляво, която тръгва успоредно на черния път. След 400 м отново се включваме в него за малко (**т.21**), но в **т.22 (13.4 км)** го изоставяме окончателно, защото той завива надясно (заедно с жълтата маркировка), а ние продължаваме направо, следвайки червена маркировка.

След още 200 м, при **т.23 и 24**, червената маркировка изчезва, а пътеката се раздвоява – една тръгва леко нагоре към близкото възвишение, а другата продължава направо и леко надолу, подсичайки склона. Следваме нея. Веднъж като стъпите на пътеката, нататък вече е ясна, макар и покрита с шума. Не е маркирана. На места има форма на улей, но сравнително лек за каране. След 1 км излизаме от гората и се озоваваме на поляна под красиви скали. Тук пътеката не е много ясна, но продължава в подножието на скалите и по поляната от другата им страна, където се разделя – ние поехме по лявата. Оттук надолу пътеката на много места е неясна, поради това, че често се разделя на различни ръкави, а и теренът е доста „камуфлажен“ – на места е с избуяла трева, на други се кара по скали или песъчливи пасажи. Във всички случаи посоката е общо взето право надолу с леки завой тук-там. В края, някъде около **т.25 (16.5 км)** излизаме на черния път между Жребичко и параклиса „Св. Пророк Илия“. Поемаме наляво по черния път и скоро достигахме първите къщи и улици на селото (**т.26**), като се спускаме наляво по улица от бетонени траверси, после (**т.27**) наляво по главната улица, в **т.28** надясно по нея и излизаме на мегдана в **т.29 (17.5 км)**.

Тук е удобно място за почивка, хапване, зареждане с вода. След това поемаме по улицата в южна посока (срещу чешмата), спускаме се покрай изоставеното училище и в **т.30** достигахме ферма и завиваме надясно към нея, като малко преди основната постройка (**т.31**) трябва да търсите едва забележим път надясно, като е възможно да е преграден с електропастир или сезал. Ако има човек във фермата, питайте го и той ще ви упъти към м. Блатата и Брацигово. Щом напуснете пределите на фермата, пътят става по-ясен и започва да се спуска, заобикаляйки и подсичайки склона. Карайте с повишено внимание, тъй като на няколко места пътят може да е преграден с въже или електропастир. Първото място е близо до фермата, следващите са по-близо до Брацигово.

Пътят е с хубава почва, дори и след дъжд, като само в деретата има кал. Като цяло наклонът е надолу, но има и няколко кратки и леки изкачвания. Още след първото дъре пътят е прекъснат от свлачище, което в тази част го е превърнало в пътека. Редуват се гора и пасища, като в откритите части човек може да се наслади на приятни панорами. Спускането не е никак трудно, но не е и скучно. В **т.32** пътят се раздвоява, като левият е малко по-добър. В **т.33 (21.9 км)** отляво идва друг път и продължаваме направо, след което пътят прави десен завой и с кратко изкачване излизаме на широк и равен черен път (**т.34, 22.8 км**), построен за обслужване на „блатата“ – двата микроязовира над Брацигово.

Продължаваме по „белия“ чакълиран път направо (север), минавайки покрай по-малкия язовир Брацигово. В края му (**т.36, 23.6 км**) наляво започва пътеката, по която трябва да се спуснем към града. Първо караме буквално под стената на язовира и към края ѝ в **т.38** пътеката завива рязко вдясно и се шмугва в храстите. Въпреки че в тази част е леко обрасла, пътеката се ползва редовно и надолу става по-широка. Като цяло държим ляво, включвайки се към други пътеки, идващи отдясно – в **т.39 и т.40**. В края си пътеката излиза при една кошара над последните къщи (**т.41**) – заобикаляме я отляво (от горната страна) и достигахме крайната улица. Спускането до центъра може да стане по най-различни комбинации от улици, така че не е задължително да следвате GPS-а.